

31. oktober 1950. Der forelå et resolutionsforslag, stillet af Bolivia, Costa Rica, Den Dominikanske Republik, El Salvador, Honduras, Nicaragua, Peru og Philippinerne, gående ud på at ophæve 1946-resolutionens bestemmelser såvel om tilbagekaldelse af ambassadører og ministre fra Madrid som om udelukkelse af Spanien fra medlemskab i de særlige institutioner.

Efter enkelte formelle ændringer blev forslaget godkendt af udvalget med 37 stemmer mod 10, medens 12 afholdt sig fra at stemme. Danmark, Norge og Sverige afholdt sig fra at stemme, derimod stemte Island for forslaget.

Det blev under debatten i udvalget fra flere sider understreget, at resolutionsforslaget ikke på nogen måde indeholdt nogen anerkendelse af det nuværende spanske regime.

Resolutionsforslaget blev vedtaget i plenarforsamlingen den 4. november 1950 med 38 stemmer mod 5, medens 15 afholdt sig fra at stemme.

8. Inderne i Sydafrika.

Spørgsmålet om behandlingen af den befolkning af indisk oprindelse, der findes i Den Sydafrikanske Union, var blevet drøftet på næsten alle de tidligere plenarforsamlinger*) og var senest resulteret i en resolution af 14. maj 1949, hvorved Indien, Pakistan og Den Sydafrikanske Union opfordredes til at drøfte spørgsmålet på en rundbordskonference; denne opfordring havde dog ikke ført til nogen løsning af problemet.

Behandlingen i ad hoc udvalget begyndte med, at formanden på foranledning af repræsentanten for Den Sydafrikanske Union afsagde en kendelse om, at De Forenede Nationer var kompetent til at behandle spørgsmålet. Man drøftede derefter de foreliggende resolutionsforslag. Et af disse var fremsat af Birma, Indien, Indonesien og Irak og udtalte, at „the Group Areas Act“ i Sydafrika (en ny lov om begrænsning af de områder, hvori personer tilhørende visse racemæssige grupper kan tage ophold) var

stridende mod De Forenede Nationers pagt og mod menneskerettighedsdeklarationen, samt anbefalede, at unionens regering tog alle nødvendige skridt til snarest muligt at bringe behandlingen af folk af indisk oprindelse i overensstemmelse med disse to dokumenter. Dette forslag kom imidlertid ikke til afstemning.

Et andet resolutionsforslag skyldtes Brasilien, Bolivia, Danmark, Norge og Sverige og anbefalede, at Indiens, Pakistans og Sydafrikas regeringer i overensstemmelse med den af 3. plenarforsamling vedtagne resolution skulle afholde en rundbordskonference, og hvis et tilfredsstillende resultat ikke opnåedes inden rimelig tid, skulle enes om at vælge en person, der kunne hjælpe dem med deres forhandlinger.

Der fremkom en række ændringsforslag til disse to resolutioner, således et forslag fra Cuba om at indsætte en udtalelse om, at raceadskillelsespolitikken var baseret på racediskrimination, og et andet fra Ecuador, Mexico, Philippinerne og Uruguay, der foruden visse formelle ændringer foreslog at indføje i resolutionen, at især iværksættelsen af bestemmelserne i „the Group Areas Act“ burde udsættes, indtil forhandlingerne var afsluttet.

Begge disse ændringsforslag blev senere vedtaget.

Da man efter de stedfundne forhandlinger måtte regne med, at indsættelsen af disse to ændringsforslag i resolutionerne ville medføre vanskeligheder ved forhandlingerne mellem Den Sydafrikanske Union, Indien og Pakistan, afholdt Danmark sig fra at stemme, selvom man oprindeligt havde været medforslagsstiller.

Resolutionsforslaget godkendtes af udvalget med 26 stemmer mod 6, medens 24 afholdt sig fra at stemme.

I plenarforsamlingen blev resolutionsforslaget vedtaget den 2. december 1950 med 33 stemmer mod 6, medens 21 afholdt sig fra at stemme. Ligesom i udvalget afholdt Danmark sig fra at stemme om hele resolutionen.

*) Se beretn. 1. saml. 2. del, s. 26, 2. saml. s. 26, 3. saml. 2. del, s. 3.